

โค้งสุดท้ายเจรจา FTA ไทย-อียู ลุ้นปิดดีลการค้าปลายปี 68

By ประภาศรี โอสมานนท์

23 ส.ค. 2025

การเจรจาเอฟทีเอไทย-อียู (FTA ไทย-EU) เดินหน้าไปแล้ว 1 ใน 3 ซึ่งไม่ได้มีความล่าช้า เมื่อเทียบกับเอฟทีเอฉบับอื่นๆ เพราะเอฟทีเอฉบับนี้มีมาตรฐานสูง ขณะนี้การเจรจาเข้าสู่โค้งสุดท้ายที่มีรายละเอียดมีความซับซ้อน มีประเด็นที่อ่อนไหว มีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ยืนยันว่าจะเร่งเจรจาปิดดีลให้ได้เร็วที่สุด ไม่อยากวางเป้าว่าจะปิดให้ได้ในปลายปีนี้ แต่จะเดินหน้าเจรจาให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด โดยยึดหลัก **ความเร็วที่มาพร้อมคุณภาพ** เพื่อให้ข้อตกลงครั้งนี้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้ประกอบการ เกษตรกร และประชาชนไทยทุกกลุ่มอย่างแท้จริง “**ฉันทวิษณุ ตัณฑสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์** ระบุ

นี่เป็นคำยืนยันของ **ฉันทวิษณุ ตัณฑสิทธิ์** รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ถึงความคืบหน้าการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-สหภาพยุโรปหรืออียู หลังจากที่กระทรวงพาณิชย์ จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-สหภาพยุโรป ภายใต้งาน “Voice x Vision: Thai-EU FTA in Focus” (Stakeholder Consultation Workshop: Thai-EU FTA) ที่จัดขึ้นในวันที่ 21 ส.ค.ที่ผ่านมา

ทั้งนี้การเจรจาความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) ไทยกับสหภาพยุโรป (EU) ถือเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลของรัฐบาล เนื่องจาก EU เป็นตลาดเศรษฐกิจขนาดใหญ่และมีมาตรฐานสูง ซึ่งจะช่วยเปิดโอกาสการค้าและการลงทุนให้กับไทยอย่างมหาศาลท่ามกลางความเสี่ยงทั้งสภาพภูมิอากาศ และความขัดแย้งในแต่ละภูมิภาค และปัญหาภูมิรัฐศาสตร์ รวมถึงนโยบายภาษีสหรัฐฯ

การเจรจาเอฟทีเอไทย-อียู เริ่มขึ้นเมื่อปี 2566 ผ่านมา 2 ปี มีการเจรจาแล้ว 6 รอบ สรุปความตกลงได้แล้ว 7 บท จากทั้งหมด 24 บทยังเหลืออีก 17 ข้อบท

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการเปิดตลาด การลงทุน ซึ่งจะต้องเจรจาอย่างรอบคอบเพราะมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาก อีกทั้งยัง**ประเด็นอ่อนไหว**โดยเฉพาะการเปิดตลาดจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ **โดยที่ผ่านมามีการกำหนดเป้าหมายการปิดดีลให้ได้ปลายปี 68 แต่ทว่า ไทม์ไลน์ที่กำหนดไว้อาจเป็นไปได้ยาก**

เนื่องจากยังมีหลายข้อบทที่ยังไม่มีบทสรุปซึ่งเป็นข้อบทที่มีประเด็นที่มีความท้าทาย ซับซ้อน และอ่อนไหว กระทั่งกับหลายภาค อาทิ การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ ทรัพย์สินทางปัญญา การนำเข้าสินค้าปศุสัตว์และสินค้าเกษตร ยา พันธุ์พืช พลังงานและวัตถุดิบ รวมถึงกติกาใหม่ ๆ เช่น ดิจิทัลเทรดและอีคอมเมิร์ซ

ฉันทวิชญ์ ตัณฑสิทธิ์ กล่าวว่า **FTA ไทย-EU ถือเป็นข้อตกลงที่มีมาตรฐานสูง ครอบคลุมประเด็นใหม่ ๆ** เช่น การแข่งขันและการอุดหนุน รัฐวิสาหกิจ การค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน และการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

หากบรรลุผลสำเร็จ จะเป็นโอกาสสำคัญต่อการค้าและการลงทุนของไทย **สร้างแต้มต่อให้ผู้ประกอบการและเกษตรกรไทยสามารถเข้าถึงตลาดสหภาพยุโรปที่มีขนาดใหญ่และกำลังซื้อสูง** พร้อมดึงดูดการลงทุนจากธุรกิจยุโรปในอุตสาหกรรมอนาคต เช่น เทคโนโลยีชีวภาพ พลังงานหมุนเวียน และยานยนต์ไฟฟ้า อีกทั้งยังช่วยยกระดับมาตรฐานการค้าไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมและแรงงานของสากล

อย่างไรก็ตาม**ไทยต้องคำนึงถึงบริบทของประเทศและความมั่นคงด้านสาธารณสุขและอาหาร** ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลไทยให้ความสำคัญ และต้องเจรจาอย่างรอบคอบไม่ให้กระทบสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน อีกทั้งสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเด็นภาษีของสหรัฐ ถือเป็นแรงกดดันที่ทำให้ทั้งไทยและสหภาพยุโรปเร่งการเจรจาปิดดีลให้ได้เร็วขึ้นเพื่อรักษาขีดความสามารถทางการค้าของทั้งสองฝ่ายด้วย

สำหรับความสำคัญของตลาดอียู **นางสาวโชติมา เอี่ยมสวัสดิกุล อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ** กล่าวว่า **ตลาด EU มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก และมีสมาชิกถึง 27 ประเทศ และเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับที่ 4 ของไทย** ซึ่งหากการเจรจาเป็นไปตามเป้าหมายและ**คาดว่า**

เมื่อ FTA มีผลบังคับใช้ จะทำให้ไทยจะได้ประโยชน์อย่างมหาศาล ตลอดจนการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศทั้งจาก EU และประเทศอื่น ๆ ตามมา

“การเจรจามีความคืบหน้าไปในทิศทางบวก และ ตามแผนยังเหลือการเจรจาอีก 2 รอบ ในช่วงปลายเดือนก.ย. จะเป็นเจรจาในรอบที่ 7 และรอบที่ 8 ปลายเดือนพ.ย. แต่ยอมรับว่าหนทางยังอีกพอสมควร เส้นทางยังขรุขระ ซึ่งยังเหลือประเด็นที่ทำทายเป็นจำนวนมาก ซึ่งอย่างไรก็ตามทั้ง 2 ฝ่าย ต่างมุ่งมั่นเพื่อให้การเจรจาสรุปผลได้โดยเร็ว”นางสาวโชติมา กล่าว

ขณะที่ภาคเอกชนหนุนให้รัฐบาลเดินหน้าเจรจาเต็มที่ เพื่อสร้างแต้มต่อการค้าให้กับไทย โดยนางยุพิน บุญศิริจันทร์ กรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กล่าวว่า การทำเอฟทีเอที่มีทั้งผลดีและผลเสีย ดังนั้นทุกธุรกิจต้องปรับตัวเพื่อยกระดับขีดความสามารถซึ่งไม่ใช่เฉพาะเพียงเอสเอ็มอี แต่รวมถึงอุตสาหกรรมใหญ่ด้วย ซึ่งเอฟทีเอไทย-อียู จะเป็นโอกาสสำหรับอุตสาหกรรมศักยภาพของไทย เช่น อาหาร ยานยนต์ อัญมณี เครื่องสำอาง อิเล็กทรอนิกส์ และอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ไทยเติบโตสู่ตลาดใหม่และส่งออกได้มากขึ้น

นายชนินทร์ ชลิตราพงษ์ รองประธานหอการค้าไทย กล่าวว่า ทางเลือกเดียวที่จะทำให้เศรษฐกิจไทยโตได้คือ การเปิดเสรีทางการค้า ซึ่งเอฟทีเอไทย-อียู จะเป็นตัวสำคัญที่จะทำให้ไทยเปิดเสรีทางการค้าได้มากขึ้น ดังนั้นอย่าไปกลัวการเปิดเสรีทางการค้า อุตสาหกรรมใดได้รับผลกระทบรัฐก็ต้องเข้ามา

ในส่วนข้อกังวลต่าง ๆ นั้น “รมช.ฉันทวิษณุ ” กล่าวย้่าว่า กระทรวงพาณิชย์จะนำข้อคิดเห็นและข้อห่วงใยทั้งหมดไปใช้ประกอบการกำหนดท่าทีการเจรจา รวมทั้งบริบทของประเทศและความมั่นคงด้านสาธารณสุขและอาหาร ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลไทยให้ความสำคัญ และต้องเจรจาอย่างรอบคอบไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน

คงต้องจับตาการเจรจาเอฟทีเอไทย-อียู ในช่วงโค้งสุดท้ายก่อนปิดดีลเจรจา ซึ่งเหลือเพียง 2 รอบเท่านั้น โดยประเด็นการเจรจาถือเป็นที่สำคัญของข้อบทที่เหลืออยู่รวมทั้งการเปิดตลาดและการลงทุน ซึ่งไทยเ็นจะปิดได้หรือไม่ได้ในปลายปีนี้คงไม่ใช่เรื่องหลักหากปิดได้เร็วก็ดี

แต่เรื่องหลักคือการเจรจาในประเด็นสำคัญที่เหลือจะรักษาผลประโยชน์ของประเทศได้มากน้อยแค่ไหนท่ามกลางบริบทของการค้าโลกที่เปลี่ยนแปลงและการแข่งขันที่สูง

ที่มา : https://www.bangkokbiznews.com/business/economic/1195439?anf=#google_vignette

ความโศกเศร้าและความหวัง กับปัญหาสิ่งแวดล้อมและความแปรปรวน ของสภาพภูมิอากาศ

วันที่ 26 สิงหาคม 2568

ผู้เขียน พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์

ความโศกเศร้าและความหวังกับปัญหาสิ่งแวดล้อมและความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาใหญ่และความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่หลายคนยอมรับ แต่เอาเข้าจริงมีความซับซ้อนในตัวของมันเองเป็นอย่างมาก ทั้งปัญหาในเมือง นอกเมือง และในพื้นที่อื่นๆ

ยิ่งในพื้นที่เมืองเองปัญหาสิ่งแวดล้อมและความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศกลายเป็นปัญหาที่ใหญ่ แต่การเข้าใจและแก้ปัญหาก็ไม่ง่ายนัก

แนวคิดเมืองอัจฉริยะ หรือเมืองที่อัจฉริยะพอตัว (ไม่ต้องหมกมุ่นกับเทคโนโลยีมากนัก ขณะที่แนวคิดเมืองพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเริ่มนำเอาแนวคิดเรื่องการนำเอาธรรมชาติมาแก้ปัญหาธรรมชาติ) บางทีก็อาจจะไม่ได้สามารถแก้ปัญหาเมืองด้านสิ่งแวดล้อมและความแปรปรวนของสภาพอากาศได้ทั้งหมด และอาจไม่ตรงใจทั้งหมด

บางทีอาจไม่ถูกใจและสร้างความโกรธแค้นให้กับผู้คนในเมืองนั้นเข้าไปอีก เช่น พอจะเริ่มแก้ปัญหาหนึ่งอารมณ์ความรู้สึกของผู้คนในเมืองที่เคยถูกกดทับมาอย่างมากมายก็พรั่งพรูออกมา พร้อมทางออกมากมาย

หรือบางรายก็มองว่ามันทำอะไรไม่ได้หรอก มันเกี่ยวโยงกันไปมากมายยุ่งเหยิงไปหมด

แต่ถ้ามองเรื่องของปัญหาสิ่งแวดล้อมในอีกมุมหนึ่ง อาจจะมี 2 ประเด็นที่น่าสนใจยกเถียง

เรื่องแรก การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องของการเลือกกระหว่าง วิทยาศาสตร์ หรือวิถีธรรมชาติ?

เรื่องที่สอง เราโลกสวยเกินไปใหม่ในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม

คำตอบของเรื่องแรกอาจจะเป็นเรื่องของการมองทางเลือกใหม่เป็นเรื่องของการทำความเข้าใจกับความโศกเศร้า สูญเสียในเรื่องสิ่งแวดล้อมและความแปรปรวนของสภาพอากาศ หมายถึงว่าบางทีเรื่องของสิ่งแวดล้อมอาจไม่ใช่แค่จะแก้ด้วยอะไร แต่อาจจะหมายถึงว่าอารมณ์ความรู้สึกของเราที่มีต่อปัญหา จะช่วยให้การแก้ปัญหานั้นเกิดขึ้นได้

ส่วนคำตอบในเรื่องที่สองจะอยู่ที่ท้ายบทความ ซึ่งจะว่าด้วยเรื่องของความแตกต่างระหว่างความหวังกับความโลกลสวย

มาคุยกันเรื่องแรกก่อน เราพูดถึงอารมณ์ที่เรามีต่อเรื่องของสิ่งแวดล้อมกับความแปรปรวนของสภาพอากาศ ลองพิจารณากันว่านอกเหนือจากปรากฏการณ์ความรู้สึกโกรธ โมโห ไม่เชื่อมันว่า

การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมจะทำได้ ในกรณีอื่นๆ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเผชิญปัญหาความรู้สึกของอารมณ์อาจเป็นแบบที่ไม่สามารถจะโศกเศร้าได้ เพราะความสับสน หรือความไม่แน่นอนว่าพวกเขาสูญเสียอะไรไปจริงๆ (เพราะมันเป็นเรื่องอนาคต) และไม่เข้าใจว่าความสูญเสียนั้นมีความหมายกับเขาจริงๆ มากกว่าที่คนอื่นพร่ำบอกกับเรา ทั้งจากตัวเลขการคาดการณ์ หรือเรื่องราวโศกนาฏกรรมที่เป็นการคาดการณ์

หมายถึงว่าเรารับรู้ตามเรื่องราวในการบอกเล่าถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม แต่เราอาจจะไม่ได้ลุกขึ้นมาทำอะไรอย่างทันที เพราะว่าอารมณ์ของเรายังไม่ถึง ไม่ใช่เพราะปัญหานั้นมันไม่จริงในแง่ของวิทยาศาสตร์

ในส่วนของความรู้สึกโศกเศร้าต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมและความเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ มีอยู่ 3 ประการหลัก หนึ่งคือ ความสูญเสียทางกายภาพ สองคือ ความสูญเสียในเรื่องของความรู้และการถ่ายทอดความรู้ระหว่างรุ่น และสามคือ การสูญเสียในสิ่งที่เรายังมาไม่ถึงในอนาคต

นอกจากนี้ ยังต้องระลึกว่าความสูญเสียไม่ได้เท่ากันของแต่ละคน และความโศกเศร้าก็ไม่เท่ากัน และในอีกด้านหนึ่งความโศกเศร้าบางทีก็มีมิติของการตั้งคำถามว่า สิ่งแวดล้อมพวกนี้มันเกี่ยวข้องกับเราแค่ไหน เราทำอะไรกับมันได้แค่ไหนจริงๆ หรือบางทีก็ถามว่าคนอย่างเราจะไปทำอะไรได้ หรืออย่าไปทำมันเลย ทำไปก็แก้ไม่ได้

หรือบางคนที่ไม่รู้สึกอะไร แต่คิดได้มากมายก็เพราะพวกเขาไม่โศกเศร้า พวกเขาไม่โศกเศร้าเพราะพวกเขาจริงๆ แล้วไม่ได้แคร์ ที่เขาไม่แคร์เพราะเขาไม่ได้รู้สึก แต่เขาเชื่อว่าเขารู้ (เขาไม่รู้สึกแต่รู้รู้เยอะ รู้มากเพราะอ่านมาก รับรู้จากแหล่งข้อมูลมาก)เขาก็ไม่ได้ออกมาทำอะไร

เรื่องที่สอง คือเรื่องของทางออกจากปัญหาที่เราอาจไม่ได้ทำการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ขณะที่เราอาจมองว่าอีกฝ่ายโลกสวย หรือมองโลกในแง่บวก ทั้งที่เราทุกคนก็อยากแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมและความแปรปรวนของสภาพอากาศ

การมีและการสร้างความหวัง กับการมองโลกในแง่ดีแบบโลกสวยนั้นไม่เหมือนกัน เพราะความหวังมันไม่ได้มาลอยๆ มันมาจากการเผชิญหน้ากับข้อจำกัด และมาจากความรู้สึกว่ามันต้องทำ เพราะเรื่องที่เรา กำลังเผชิญเป็นเรื่องเร่งด่วน และการต้องลงมือทำเพราะเราเผชิญและรู้สึกกับความสูญเสีย (มานานแล้ว) การมีความหวังเกิดจากที่เราเข้าใจว่าสิ่งต่างๆ นั้นมันไม่ได้สมบูรณ์แบบ แต่เรารับรู้ว่สิ่งที่เราเผชิญนั้นเป็นวิกฤต และเรามีข้อจำกัดมากมาย เราจึงต้องมีความหวังที่จะทำให้มันดีขึ้น

ความหวังในแง่นี้จึงไม่ใช่ความฝัน เราหวังเพราะเรารู้สึกว่าที่มันมีอยู่มันยังไม่ดีพอ และเราหวังให้มันดีกว่านี้ เพราะถ้าไม่ทำ หรือปล่อยให้เป็นอย่างนี้มันก็จะยิ่งแย่ไปกันใหญ่ ความหวังคือ สิ่งที่ทำให้เรารู้สึกว่าเราจะต้องทำ และทำให้มันดีกว่านี้ ทำให้มันดีกว่าที่เป็นอยู่ และต้องลงมือทำ

แต่พวกโลกสวย หรือฝัน คือพวกที่คิดว่าอยากทำอะไร หรือทำอะไรสักอย่างได้โดยไม่ต้องพยายามอะไรมาก มันจะไม่ต้องเผชิญกับอุปสรรคอะไร ทำอะไรก็สำเร็จมันเดียวจบ

การยังมีความหวังและเดินหน้าพยายามทำต่อไปอย่างล้มลุกคลุกคลาน ลองผิดลองถูก จึงเป็นทางออกที่ทำให้เรารู้สึกว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมและความแปรปรวนทางอากาศเป็นเรื่องที่เราต้องลงมือทำ และไม่รู้สึกละเลยใจที่ไม่ทำอะไร และรู้สึกว่าการที่เราต้องทำเกี่ยวข้องกับตัวตนของเรา และกับสิ่งที่เราห่วงใย

การมีความหวังและลงมือทำด้วยความหวัง แม้ว่าจะต้องเผชิญกับความล้มเหลว ข้อจำกัด หรือการที่อาจจะยังทำอะไรไม่ได้มาก จึงอาจจะเป็นจุดตั้งต้นที่สำคัญในการเผชิญหน้ากับวิกฤตสิ่งแวดล้อมกับความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ มากกว่ามองว่าอย่าทำ ทำแล้วก็ได้อะไร ได้ไม่คุ้มเสียฝ่ายหนึ่งหรือมันต้องแก้กันแต่ในระดับโครงสร้างเท่านั้นเพราะทุกเรื่องมันซับซ้อนไปหมด

กับอีกเรื่องหนึ่งคือ มาช่วยกันทำอะไรง่ายๆ แ่งาม อบอุ่น ทำทีละเล็กละน้อย ทุกเรื่องนั้นไม่มีซับซ้อนเอาเสียเลย

(พัฒนามาจาก Alfred Skold. Climate Malancholia. Environmental Humanities. 17:2 (July 2025)...

อ่านข่าวต้นฉบับได้ที่ : https://www.matichon.co.th/columnists/news_5337532